

ע"פ 3869/19 - אלירן נחום נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון בשבתו כבית משפט לערעורים פלייט

ע"פ 3869/19

לפני:

כבוד השופט נ' סולברג
כבוד השופטת י' וילנר
כבוד השופט א' שטיין

המערער:

אלירן נחום

נגד

המשיבה:

מדינת ישראל

ערעור על הכרעת הדין מיום 13.2.2019 ועל גזר הדין
מיום 29.4.2019 של בית המשפט המחוזי בירושלים
בת"פ 38265-07-14 שניתנו על ידי כבוד השופט מ'
דרורי - סג"נ

תאריך הישיבה:

ג' בתמוז התש"פ (25.6.2020)

בשם המערער:

עו"ד ארז בר-צבי

בשם המשיבה:

עו"ד עמרי כהן

פסק-דין

השופט נ' סולברג:

המערער הורשע בבית המשפט המחוזי בירושלים (השופט מ' דרורי - סגן נשיא) בשניים מארבעת האישומים
שהואשם בהם, ומן השניים האחרים זוכה. הרשעתו היתה בריסוס כתובות ממניע גזעני ובניסיון תקיפה ממניע גזעני.

בתאריך 22.6.2014, לאחר שעת חצות, נסע המערער במכונית מזדה כסופה שבבעלות אביו, ביחד עם שניים אחרים, וריסס בשני מקומות במעלה אדומים כתובות גרפיטי בגנות הציבור הערבי, ולפיכך הורשע בהשחתת פני מקרקעין ממניע גזעני, עבירה לפי סעיף 196 בצירוף סעיף 144(א) לחוק העונשין, התשל"ז-1977. כעבור יומיים, ביום 24.6.2014 לפנות בוקר, נסעו המערער וחברו אל הכניסה למעלה אדומים, המתינו שם בתחנת אוטובוס כשהם מצויידים באלות, וכשהמערער מכסה באופן חלקי את פניו באמצעות חולצתו. בהבחינם בעבד אלכרים אל מזארה (להלן: המתלונן) שעבר במקום, נעמד חברו של המערער בדרכו של המתלונן. זה הוציא טלפון נייד מכיסו, חברו של המערער חטף את הטלפון מידו, והמערער הניף את האלה ואמר למתלונן "תעמוד אנחנו נשבור לך את הראש". המתלונן החל לרוץ, בעוד המערער וחברו רצים אחריו. כשהבחינו במתלונן מוציא טלפון נייד נוסף מכיסו, עצרו את המרדף וחזרו למכוניתם. המערער הורשע בנסיון תקיפה בנסיבות מחמירות, ממניע גזעני, עבירה לפי סעיף 379 בנסיבות סעיף 372 בצירוף סעיף 144(א) לחוק העונשין. המערער נדון לעונש של 6 חודשי מאסר, בניכוי חודשיים של מעצר, דהיינו 4 חודשי מאסר שירוצו בעבודות שירות; מאסר על-תנאי ופיצוי כספי בסך של 5,000 ₪ למתלונן באישום השני.

המערער ערער על הרשעתו ועל עונשו. למקרא הכרעת הדין, נימוקי הערעור המפורטים ועיקרי הטיעון מזה ומזה, ולאחר שמיעת טענות ב"כ הצדדים בעל-פה, המלצנו בגמר הדיון למערער לחזור בו מערעורו על הכרעת הדין ועל גזר הדין. כפי שהסברנו במהלך הדיון בעל-פה, נבעה המלצתנו מן התשתית הראייתית האיתנה שפורטה בהכרעת הדין ביחס לשני האישומים שבהם הורשע המערער; הודעות מפורטות מאוד של שניים (יוסף שיראזי, אילן פיטוסי ואדיב אשרף) שהוגשו כדין, בצדק, לפי סעיף 10א לפקודת הראיות [נוסח חדש], תשל"א-1971.

היטב הסביר בית המשפט המחוזי, ובאופן משכנע, אף לא קיצר בדברי הנמקה, מדוע ראה להעדיף את האמור בהודעות הללו שנמסרו במהלך החקירה משטרה; גם ראשית הודיה ניתנה מפי המערער; ולעומת זאת לא הציג המערער קו הגנה של ממש, זולת הכחשה גורפת של עובדות כתב האישום, מבלי להתמודד עם הראיות שלחובתו. כך באשר לאישום הראשון שבו הורשע המערער. אשר לאישום השני שבו הורשע, נראה שהמתלונן הותיר על בית המשפט המחוזי רושם מהימן, היה עקבי ולא הגזים. זהותו של המערער כאחד ממבצעי העבירה הוכחה בהודעתו של חברו אשרף במשטרה, הודעה שנתקבלה כאמור לעיל, מכוח סעיף 10א לפקודת הראיות. בית המשפט המחוזי עמד על תימוכין נוספים, ועל המניע הגזעני למד מעדות המתלונן, מכלל נסיבות הענין, ומעובדות שני האישומים. אלה, בתמצית, הנימוקים שהביאו להמלצתנו למערער לחזור בו מן הערעור על הכרעת הדין.

גזר הדין איננו חמור, גם בשים לב לחלוף הזמן (6 שנים מאז בוצעו העבירות, כשהמערער כיום איננו עוד כשהיה אז), ולשאר השיקולים לקולא שהעלה ב"כ המערער. בית המשפט המחוזי דן בפרטות, גם בגזר הדין, בכל טענה וטענה מזה ומזה, וצדק במסקנתו. לכן המלצנו למערער לחזור בו גם מן הערעור על גזר הדין.

לאחר שנועץ בשולחו, הודיענו ב"כ המערער על חזרתו-בו מן הערעור על הכרעת הדין ועל גזר הדין כאחד.

המערער יחל אפוא בביצוע עבודות השירות ביום 25.10.2020 בעמותת "יד שרה" בשדרות הרצל 124, ירושלים. תשומת ליבו של המערער לאזהרה שהוזהר בבית המשפט המחוזי באשר לחובתו למלא בקפדנות אחרי תנאי ביצוע המאסר בעבודות השירות (פסקה 50 לגזר הדין).

הערעור נדחה אפוא, כאמור, בזאת, על שני חלקיו.

ניתן היום, כ"ג בתמוז התש"פ (15.7.2020).

ש ו פ ט

ש ו פ ט ת

ש ו פ ט
